Harmadik évfolyam. **29. szám.** Kedd 1884. márczius 4-én.

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . . 2 „
vidékre postán küldve:
Egész évre . 9 frt — kr.
Fél évre . . 4 „ 50 „
Negyedévre . 2 „ 25 „
Néptanítóknak helyben:
Egész évre . . 6 frt — kr
Fél évre . . 3 „ — „
Negyed évre . 1 „ 50 „
Néptanítóknak vidéken:
Egész évre . 7 frt — kr
Fél évre . . 3 „ 50 „
Negyed évre . 1 „ 75 „

Hirdetések és előfizetések fölvétetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partlics könyv- és kónyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytózsdéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztőségi iroda és kiadó hivatal:
Sötét- s csendes-utcza sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

HIREK.

Uj-Verbászon egy részvény-társaság részvény-czimalmot akar felállitani. Az alakulás m. hó 24-én történt, mely alkalommal 14 tagu választmány küldetett ki az ügy közelebbi megbirálására.

Torzsa község f. évi május hó 15-én tartja fenallásának 100 éves jubileumát, mely alkalomra következő program allittatott össze. 1. Emlékkő felállitása, illetőleg leleplezése. 2. A leleplezési napon 8 órakor kezdődő rendkivüli közgyülés a helységház tanácstermében. A leleplezés után isteni tisztelet. 4. A „Fortschrittsverein" czimü helyiségben diszebéd, és este fényes bál melyen a helybeli Herczenberg Sándor zenekara fog játszani. 5. Vendégül hivatalosak lesznek a megyei tanfelügyelői, jószágigazgatósági, szolgabirói, járásbirósági és a kulai adóhivatali hivatalnokok, mennkülönben valamenyi Kulán lakó ügyvéd, valamenyi a járásban levő pap-tanitó hitkülönbség nélkül, de kiválóan az egész megyében tartozkodó protestans papok és tanitók, végül az Ujvidéken levő katonai parancsnokok. 6. Az ünnepély egyáltalán hazafias jelegű leend. 7. Hogy a hazafiasan gondolkozó torzsai polgároknak alkalma legyen a magyar nyelv megtanulása: egy ovoda-alap létesittetik. 8. Npéünnep rendeztetik az összes torzsai lakosok szamara. 9. Végül az ez alkalomra elvárandó vendégek részére szüségelendő tisztességes lakásokról gondoskodva leend.

Hangverseny Ujverbászon Az uj- és ó verbászi tanitó testület az országos tanitói árvatár javára mult hó 23-án egy táncczal egybekötött hangversenyt rendezett, mely ugy anyagilag mint szellemileg igen sikerültnek mondható.

A Bajai Közlöny a következőket irja: m. hó 6-án történt Szt-Istvánon. Vuics (Kroner) Mátyás jómódu földes gazda a mult évi szept.-ben eltemette első feleségét s rá alig egy hónapra egybekelt özvegy Szabó Teréziával, kit a faluban általában Czifra Tereszkának szoktak hivni. E házasság nem volt boldog s a házaspár csakhamar szetvált. Az asszony átköltözött a saját házába, mely a férje házával szemközt fekszik. De azért nem szünt meg köztük minden érintkezés, sőt az utóbbi időben Vuics elég sürün áltlogatott az asszonyhoz, vele szemben a férj jogait igyekezett érvényesitem s ugyancsak gyötörte feleségét, gyanusitva őt, hogy lakójával Kalóczi Mihálylyal szerelmi viszonyt folytat. Februar 21-én este Vuics ismét átment a feleségéhez. Megvacsorálatak s éppen lefeküdni készültek, midőn Kalóczi ittasan haza jött. Az ablakon benézve, meglátta Vuicsot, elkeseredett ellenfelet, s talán — a bor mellett — az asszonyért való irigység is dolgozva benne, bekiáltott: „Hát te pallott szaju, itt vagy!" Vuicsban is felobban a hirtelen temészet, s a két férfi elkezdte egymást szidalmazni. „Ne ugass, hanem jere be, ha van merszed," — ordita Vuics, mire a másik a saját lakásaról egy nagy kenyérvágó kést hozott elő s a szoába akart lépni, annak az ajtaját azonban az asszony tolózárral hirtelen becsukta. De Vuics az asszonyt elökte az ajtótól s azt felnyitva a küszöbön kilépett. Kalóczi abban a pillanatban rárohant s a kést mellebe mártotta. Vuics velötrázó sikoltással a földre rogyott. Neki böszült ellenfele rágazolt, a görcsösen vonagló, hörgő haldoklót összerugdosta, s csak mikor Vuics hörgése megszünt, tért a maga lakására. Szabó Teréz és 12 éves leanya ez alatt fellármázták a szomszédságot, de mire visszatérhettek, Vuics már teljesen élettelenül feküdt a sebéből kifolyt vértócsában. A boldogtalan ember hoittestét átalvitték szemközt fekvő házába. Alig helyezték ott el, átjött Kalóczi is, s miutan meggyőződött, hogy Vuics csasugyan meg van halva, ugyanazzal a kessel, melylyel ellenfelét megölte, mellén, hassán és nyakán egymásután 11 szurást ejtett magán, mig végre felbukott s a kés kiesett a kezéből. Nem telt be egy negyed óra, ő is elvérzett és meghalt. A községi elöljáróság másnap korán reggel jelentést tett a bajai járásbiróságnál, a honnan Cserba albiró dr. Sztruhak orvossal ment ki az ügy megvizsgalására.

— **Mennyit nő a nap márczius-ban?** Márczius 1-én a nap 6 óra 42 perczkor kel és 5 óra 44 perczkor nyugszik, tehát a nap hossza 11 óra 2 perez; 31-én a nap 5 óra 42 perczkor fog kelni és 6 óra 28 perczkor nyugszik le, tehát a nap hossza 12 óra 46 perez lesz. E szerint a nappai márszius hóban 1 óra 44 perczczel no, minek megtelelőleg az éjjel ugyanannyival fogy.

Hymen. Mult hó 28-án esküdött örök hőséget Hubert Lajos ur Uj-Verbászról Braun Ernesztine k. a.-nak. — Sonnenberg Salamon Kulárol, eljegyezte Ornstein Herman szeretetreméltó leányát Bertát Keméndről.

Kinevezés. Kaich Miklós hodsági kir. járrasbirosági díjnok ugyan oda járásbirósági irnokká lett kinevezve.

A budapesti-zimonyi vasut szabadkabajai szárnyvonalának kiépitéséről szóló törvényjavaslat tárgyában, Latinovich Gábor képviselő előadta, hogy a nemzeközi, átmenetű és kiviteli nagy forgalomnak közvetitésére hivatott vonalnak kérdése csak akkor lesz egész szerencsésen megoldva, e vasut csak akkor lesz jo jövedelmező, ha annak oly mellékvonalai lesznek, melyek a tápvonal nevezetet nemcsak viselik, hanem tényleg azok is, e szempontból hozatott az 1881. XLV. t. cz. mely ily szárnyvonalnak kiépitését is elrendelte, a főpályat ily tényleg tápláló szárnyvonalnak tartotta már akkor a szabadka-bajai szárnyvonalat. E vonal a legközelebbi ponton köti össze az Al-Dunát az Al-Tiszával s a királyhágon tuli részek felől, azutan meg Oláhország felől az adriai tengerig egy jelentékeny utrövidittessel járó transversalis pálya képzésére szolgál akkor, ha a Duna Bajanál át lesz hidalva és életet önt majd a zsakutczába szorult zákány-battaszéki vonalba is. E pályának, kereskedelmére, iparara és közgazdaságára háruló nagy nagy fontosságat átérezte maga Baja városa és környékének lakossága is, minek világosan szólo bizonyitéka az, hogy e szárnyvonal kiépitése költségeinek fedezéséhez majdnem 400,000 frttal járul. A törvény átalanosságban elfogadtatott.

Fizetéseptelen. Birmann Jakab szabadkai kereskedoi fizetéseit beszüntette.

Nagylelkü adományok. Bosódi és katymári Latinovits János kir. tanácsos úr, ki Baja város közmüvelodési és emberbaráti intézményei iránt a legéberebb érdeklődéssel viseltetik, ujabban is nemes áldozatkézségének fényes tanujelét adá, midőn Baján létesitendo menház és szeretetház javára 600 frtot ajánlott fel és ezen összegnek felét már le is fizette, a másik felét pedig ez évi áprilhóban lefizetni kijelentette. A nagylelkü adakozó a polgármesterhez intézett meleghangu levelében tudatta nemes elhatározását, melyért őt a város közönségének őszinte hálája és elismerése illeti meg. — Ugyanezen emberbaráti czélra a magyar cziszterczi rend bajai társháza javára 500 frtot ajánlott fel. Az isten áldása legyen ezen kiváló renden, mely ily nemesen teljesiti hazafiui kötelességét!

A katonák zsoldjának felemelése. Hozzonhét évvel ezelött allapitottak meg a katonák zsoldját napi hat krajczárban. Azóta minden áruczikknek jelentékenyen felugrott az ára. Ennek következtében már régóta foglalkoznak katonai körökben azzal a kérdéssel, hogy a katonák anyagi helyzetén könynyitsenek. Két módozatot vesznek figyelembe. Az egyik szerint a legalsó katonai zsold napi nyolcz krban volna megállapitandó. Minthogy nemcsak az állandó hadsereg, hanem a honvédség is, az idoszaki fegyvergyakorlatra behivott legénység napi zsoldja is nyolcz kr. lenne, a zsoldnak többletebol eredö összeg egy évben körülbelül két millió frtra rugna. A többlet a hadügyminiszter és a honvédelmi miniszterek költségvetései közt oszlanék szét. Egy mas módozat szerint pedig azzal a tervvel foglalkoznak a felsőbb katonai körök, hogy a készpenzzsold megmaradna, hanem e helyett a katonak meleg vacsorat kapnának. Csakhogy meleg vacsorát nem lehet fejenkint 2 krajczárért adni, azért ez az ujitas, a minek hatása másképen igen

---

A „Zombor és Vidéke" tárczája.

Bál előtt, bál alatt és bál után.*)

(Vonatkozolag a kulai álarczos-bálra.)

I.

Hát igenis tegnap volt — még jól emlékszem rá — Kulán a pofa-bál. A kedves olvasónak tudnia kell, hogy én itt álarczosbált értek, lévén akkor az ember, az itju, a leány és ifiasszony nem az, a ki, hanem a mi, t. i. ha föltette légyen a papir-machéból készült pofát, melyre róka uram már Aesopus meséjeben is ilyeténképen sóhajtott fel: „O quanta species, cerebrum non habet."

Az eső szörnyüségesen esett, járván a pöttendi ketyegő fenének mutatója d. e. 11-re. Kollega uram 162 fobol allo muzsa-seregét már 10 órakor haza eresztő, a kik persze ennek örömére egymás hátán másztak ki, vagyis rohantak ki szük padjaikbol.

Mi ez? kérdém magamban, a mint egyszerre csak erös csoszogas és hangos kopogás közepette kollegám reám tör.

Nem sokáig kellett tépelődnöm, de még csak meg se kellett kérdeznem váratlan jöttének okát, mert ő bizony ilyen kérdéssel állt elém: „Eljösz-e a bálba?"

„Balba? hát biz' én elmennék, ha tudnám hova; ha volna meghivóm; ha volna pénzem; ha . . ."

„Elég, elég, — vága szavamba collegám — igy már nem lesz belölünk semmi."

„Dehogy nem lesz! Hat először is elmész pénzt szerezni. Keress, majd talalsz! Azután fogadsz kocsit; azután felülünk és megyünk bálba."

Tizenegy órakor én is szabad lettem s hazafele vettem lépéseimet. Az utczán találkozom ám kollegámmal, ki ragyogó arczczal, térdig sárosan épen hozzám akart jönni, hogy „van pénz!"

„Sok?" kérdém én azonnal.

„Amennyi csak kell!"

„No azt már nehezen hiszem, hanem azért jól van; hát hol lesz a bál?"

„Kulán — álarczos bál."

„Hat menj kocsiért."

„Az is van! Hanem ruháink nincsenek, a mikbe majd felöltözünk."

„Minek ruha? koldusoknak igy is beillünk!"

„De álarczunk sincs!"

„Nem is kell; hiszen azoknak a városiaknak mi szegény falusiak mind álarczásak vagyunk."

Az eső szörnyüségesen esett és mi készültünk a bálra. Kollega uram nem nyugodott — öneki ruha kell, mert ö álarczos bálba megy, ö maskirozni akarja magát.

Hamarjába összehordott 2—3 szerb suhancztol teljes anzugokat és felpróbalta azokat, engem is kényszeritett közülök egyet kiválasztani.

Ott tartunk tehát, hogy az óra egyre járt és az eső még jobban esett. Épen a nagy ezüstgombos dolmanyt próbáltuk fel, midőn a kocsi ajtónk elé allott.

Menjünk? Ne menjünk? Menjünk? Ne menjünk? — kezdém most a nagy gombokat olvasni és daczára annak, hogy: „Ne menjünk!" jött ki mégis felültünk és mentünk.

„Nagy szellemeket ez nem genirozza!" vága oda collegám és hajtattunk, miközben az eső istenesen vagdalt nyakunk közé.

Végre 3 órai kinos utazás után megérkeztünk Kulara egész a bőrig vizesen.

Dideregve kértünk a vendéglöstol meleg szobát, a mire ö nagy szemeket meresztve hosszas sopankodások között eloadta, hogy szivesen adna meleg szobát, hanem a faja épen tegnap fogyott el, szalmát meg épen ma akart hozatni, hanem ilyen esöben már az lehetetlen, de azért csak mégis befütene — kérne inkább a szomszédjától pár hasab fát addig kölcsön, hanem minden szobajaban (melynek összes száma: 2, mondd kettö volt) rosz a kályha; ujakat kellene rakatni; már akart is, hanem az ember csak nem jön hozzá stb., stb.

Kollegámra neztem, a ki még jobban didergett, mint én; ez az ö szállodája „a meleg kályhá"-hoz, ide szokott ö mindig szallani.

Mit volt most tennünk? átöltözni a hideg szobában!

Végre átöltöztünk. Milyen jól esett most a meleg prémes szerb dolmány!

No de hol van most a pofa? Kollegámmal karonfogva sétáltunk a térdig érö sárban a legelső kereskedésbe, hol még épen 2 angol pofa volt restantiában. A boltos látva szomjunkat a pofa után, meg is vette rajtunk duplán az árt.

Igy történt aztán, hogy a szerb suhanczok angol pofát tettek arczukra, ez is huszhagyói sakkhuzás volt.

Visszamentünk vendéglönkbe és végleg felöltözve ismét utra keltünk a polgári casinó felé, mint a nevezetes jelmez-bál szin helyéhez.

Lassan kellett lépdelnünk, mert nem akartuk, hogy a sár hátulról egész a nyakunkig felfecsegjen; talán ez okozta e siralmas versnek agyamban történt megszülemlését:

Hallod-e e te Kula város!?
Ez az utcza mert oly sáros?
A lámpák meg utcza-hosszat
Oly szomorun mért pislognak?

II.

A polgári casinóból hangok jönnek, mintha a czigányok stimmelnének. Csakugyan azok, hej de jól fogunk mulatni!

„No nyisd ki!" tolt engem collegám az ajtóba, midőn már t. i. odaértünk.

„Menj te elöl!"

„Menj te elöl!"

„Hátha kérik a meghivót?"

„Mondd, hogy otthon felejtetted."

„Hátha nem hiszik el, és azt mondják, hogy menjünk érte és hozzuk el!"

„Inkább a gyehenna tüzére vagy Abraham kebelébe!" vága vissza collegám.

„No majd talán nem kérik. Ilyen parasztokat meg ugy is be lehet eresztení."

Beléptünk. „Két maszk 2 frt!" irja a cassir, de még csak esze ágában sem volt meghivót kérni, pedig, ha tudta volna, hogy nekünk nem volt meghivónk . . . huj! meg most is borzad a hatam, ha rágondolok.

Fényes termek tárultak ki előttünk. Bezzeg nem pislogtak itt a lampionok! Mondok ugy parasztosan: addhatnak az utczára is egy kicsit ebbol a nagy világosságból.

Voltak bámulók! „Nini, ezek betyárok valahonnét a puszta!"! jegyzé meg egy ur.

„Ne neked titulus!" sugám oda collegámnak.

„Menjünk; én nem leszek betyár!"

„Dehogy menjünk — válaszolt collegám — majd jönnek még zsivanyok is."

(Folyt. köv.) **Krausz Bernát.**

*) Kisse elkésett. Szerk.

üdvös lenne, pénzügyi tekintetekből valószínűleg el fog ejtetni.

Dementi. Mult számunkban fentartással közölt ama hírünket, hogy a lóispáni banquette pör immár lovagiasan rendeztetett, illetekes helyről megczáfolják. Nem, a rendezőség fizetni m é g nem akar, hanem alkuba van a vendéglössel. De még igen messze állanak egymástól. A vendéglős 200 teríteket kér fizettetni, a rendezőség pedig 110-et akar. (Multkor csak 100-at, tehát most 10-el többet!) Kíváncsiak vagyunk meddig tart és mint végződik az oly nagy port fölvert banquette utójátéka?

Gyászhír. Farkas János szabadkai jóhírű kereskedő Nelli nevü leánya multhó 28-án elhalálozott. A részvét általános volt, a számos koszoru között Hegyi Aranka k. a. tól is volt egy, mint a az elhunytnak rokona volt. F. hó 1-én nagy gyászközönség kiséretében temettték el a bajai sírkertben.

A zombori szinház-részvénytársaság rendes közgyülése.

F. hó 2-án rendkivüli nagy számban jelentek meg a szinházi épülethez tartozó étteremben a szinház-részvényesek, hogy a IV. rendes közgyülés fontos tárgysorozatát megbeszéljék.

Szemző Gyula, a társaság tapintatos és buzgó elnöke, — ki csak épen az ügy kedveért jött haza Budapestről, hol már hosszabb idő óta tartózkodik, az ülést megnyitván, konstatálja a jelenlevők határozatképességét, emelkedett szellemü beszédében üdvözli a részvényeseket s mielőtt kimeriti „igazgatósági jelentését“ e előterjesztené, Zsuffa Vincze urat a jövőny vezetésével bizza meg, s bejelenti három igazgatósági tagnak, Kovacs-fi Kálmán, Mihályi János s dr. Rátay J. urak lemondását.

Az „igazgatósági jelentés“ szószerint igy hangzik:

„Tisztelt közgyülés!

Különtéle akadályok miatt e rendes évi közgyülést, mely az 1883. évi munkásság befejezése- s az 1884. evnek bevezetesere van szánva, csak mára hivhattuk össze. A fontosabb határozatok, melyeket a tárgyalás folyamán mai közgyülésünk hozni van hivatva, nem engedik, hogy a lefolyt évi munkásságunkra való visszapillantast minden egyes részleteire hosszasan kiterjesztthessük, minél fogva csak általánosságban, de kellő szerénységgel parosult öntudattal legyen szabad itt előrebocsájtanunk, hogy az igazgatóság a közgyülésnek eme megbizottjai tehetségükhöz képest buzgoan iparkodtak a részvénytársaság kitűzött czéljait megközelíteni és mindent elkövetni, miáltal annak felvirágzása elősegíthető volna. Mindenekelőtt a társulat pénzügyi állásának részletezett kimutatasát főbb tételeiben tüzetesebben óhajtván töltöntetni, előre kell bocsájtanunk, hogy az igazgatóság bár minden rendelkezésére álló eszközöt felhasznált, hogy pénztára bevételei mindinkább szaporittassanak, mindazonáltal a számvizsgáló bizottsag által megvizsgalt és mindenben helyesnek talált m rlegünk hogy a tavalyival összehasonlitva 599 frt 90 kr. kevesbletet mutat; abban leli magyarazatát, hogy a jelen mérleg mult évi junius hó 15-ével f. évi jan. hó 26-ig hét hónapról szól s mindazon bevételek, melyek f. évi jun. hó 15-ig terjedő forgalmi évben számitandók lettek volna, nincsenek befoglalva igy. Hansmann vendéglős f. évi febr. hó 1-én befizetett 350 frtja nem különben a jelenben működő magyar szintársulattól összesen remélhető mintegy 500 frt a mérlegbe nem volt már fölveheto, azonkivül pedig az 1400 frt elsőbbségi kötvények kamatai f. évi junius hó 30-aig, továbba a biztositasi dijak f. évi nov. hó 11-ig elore kifizetvek.

A függő adósság 1883. évi jun. hó 15-én 10500 frt volt s hogy ez evben az 12980 frtban van töltöntetve onnan ered, hogy ezen többletben foglaltatik a f. évi jan hó 1-én kisorsolt 2000 frt értékü elsőbbségi kötvény mihezképest e czimen az idei mérlegben mar csak 14000 frt szerepel.

A tavaly 1453 frt 55 krban megállapitott s még fizetendő épitkezési költségekből 272 frt 10 kr. fizettetvén ki, marad meg 1181 frt 45 kr. fizetendő, mire nézve itt meg kell jegyeznünk, hogy Hunyady és Spitznagel épi kezési vállalkozók, mint kiknek követelése ezen összegben van benfoglalva, a részükről kiküldött szakértői felülvizsgálók által megallapitott ö szegbe nem akarva belenyugodni, követelésüket per utjára szándékoznak terelni.

Felemlitve itt még, hogy részint jövedelmeik fokozása, másrészt az épületeknek jó karban való tartása s egyes hianyok pótlasa, nemkülönben rendőri meghagyás folytán keletkezett költségek bar még ez évben is jelentekeny összeget képeznek, még mindig kivánni valót hagynak fenn, az izazató azon meggyőződésre jutott, hogy habar sag a kiadások fokozatosan kevesbednek is, mégsem tehető föl, hogy azon nagy s már-mar elviselhetetlenné vált terhek mellett kitűzött czéljainkat mielőbb megvalósitva láthassuk, az igazgatóság ennélfogva a kibontakozásra vezető egy határozati javaslatot dolgozott ki a szinháznak Zombor sz. kir. varos tulajdonába leendő átadása iránt, melyet is leszszerencsénk a tárgysorozat 5 pontjánál a közgyülés b. figyelmébe ajánlani. Átmenvén ezuttal az igazgatóság tevékenysege több mozzanatainak megvilagitására mindenelőtt felemlitendőnek tartjuk, hogy az igazgatóság m. évi jul. 15-töl mostanáig ügyeinek vezetésével és a reá mert feladatok megvalósitasával 15 igazg. választmányi üléshen foglalkozott Intézkedett az iránt, hogy a szinhaz a folyó és jövő szimidény alatt üresen ne maradjon s meg levén győződve, hogy közönségünk nem bir egy egesz ideny alatt (hat hó alatt) jó szintársulatot még megerőltetés mellett is kitartani, hogy e tekintetben a jövő évben egy jó szintársulatot nyerhessen, érintkezésbe tette magát Baja város közönségével azon czélból, hogy a szimidény egyik fele ugyanazon szintársulat által Zomborban, másik fele pedig Bajan töltessék.

Mult évi közgyülés meghagyása folytán elkészitettük az alapszabályok egynémely szakaznak módositasára vonatkozó javaslatunkat, melyet a tárgyalás folyamán lesz szerencsénk eloterjeszthetni.

A jóvöre nézve kiküldött szakértő bizottsága által érintett épitomesterekkel az iránt, hogy az Elefánt vendégöben szükségesnek mutatkozó valtozatásokra nézve egy tervezet és költségvetés készittessék. Vegül midőn meg sajnalattal jelentenők, hogy az igazgatóságból dr. Rátay József, Kovacs-fi Kálman s Mihályi János urak lemondottak, van szerencsénk jelentésünket befejezni, kérve a t. közgyülést hogy ezen jelentésünket jóvahagyólag tudomasul venni s a tárgysorozat folyaman betoldani a megvizsgalt zarszámadasaink jóváhagyasa folytan resztünkre es szamado tisztviselőinkre a felmentvenyt megadni méltóztassék.

Ezen jelentest a közgyülés egyhangulag tudomasul vette, Hunyady és Spitznagel követelésére dr. Sztojkovits felvilagositasa után a közgyülés megbizta az igazgatosagot a tovabb lepéseknek megtételére.

A tárgysorozat 2. pontja „az 1883. évi szamadasok és merleg megvizsgalasa es jóvahagyasa“, tudomasul vétetik s a felmentveny megadatik. A szamvizsgáló bizottsag jelentese igy hangzik:

Tekintetes Közgyülés!

Alólirottak tisztelettel jelentjük, hogy a zombori szinhaz részvénytársaság penzta es főkönyvét megvizsgaltuk, azokat mindenben helyesnek találtuk. Ennélfogva az 1883. évi jun. hó 15-töl 1884. jan. 26-ig terjedő időre kimutatott 4562 frt 09 kr. tiszta jovedelem az 1884. évi januar hó 27 iki számlara átvezetendő és egyben a kezelő könyvelőnek az 1883. évi jun. hó 15-töl 1884. évi januar hó 27. napjaig terjedő időre nézve a felmentvény — fentartandó fentartasa mellett — megadandó lenne.“

A 3. pont a „felügyelő bizottság jelentése“ tudomasul vétetik azzal a Mihályi J. ur által tett inditvány elfogadasával, hogy a 4562 frt 09 kr. tiszta jovedelem ne marad jon fenn tiszta jovedelem gyanant, hanem az adósságok fedezésere forditassék.

4. pont „3 igazg. tagnak ujboli valasztasa“ kerülven szonyegre, megvalasztattak: dr. Alföldy Gedeon, dr. Spitzer Mór, s Tarczay Mór urak.

Az 5. pont tudvalevoleg az igazgatóság javaslata volt Zombor varosaval kötendő szerződés tárgyaban.

A javaslat lényegileg a következő:

A részvénytarsaság tulajdona 64723 frt 54 kr. érteket képviscl, eddigele azonban mar csak 60161 frt 45 krjaba kerül s igy 4562 frt 9 krnyi eselesavo felesieg mutatkozik a város javára.

A város tehat vegye at a szinhazat olyformán, hogy a részvénytársaságnak 29000 frtnyi tartozasat fizesse ki, a részvényteket ellenben 15 év alatt törlessze évenkinti 40 reszveny kisorsolasa utjan. E javaslat Vujovich Zsigár ur rövid, veros indokolása utan elfogadtatik.

Dr. Schuller Simon ur a javaslatot elvi szempontból elfogadja, mert szivesebben látja a szinházat a város, mint a részvénytársaság kezében, tekintve azt, hogy a város van hivatva a nép müvelodesét elősegiteni s nem keresi a jovedelmi forrast a szinházban. Azt az inditvanyt teszi, hogy mondjanak le a reszvényesek reszvényeik nevértékének 25 %-arol s a város fizesse ki azokat rögtön.

Sandor Béla ur azt tartja, hogy előbb Hunyady és Spitznagel követelése egyenlitessék ki, nehogy a város egy per alatt alló szinházat vegyen át. Indituanyozza, hogy a valasztmany ezt az ügyet hozza tisztaba s módositsa javaslatát s terjessze a város közgyülése elé. Elfogadtatik.

6. Igazgatósági javaslat az alapszabályok módositása tárgyaban.

A 4. §. módosittatik ugy, hogy az igazgatosagnak módjában alljon a szinhazat videbb vagy hosszabb lehetőleg okt. 1-töl virágvasárnapig terjedő szimidenyre egy magyar, a következő ily téli idényre pedig csak egy szerb szintársulatnak berbeadhatni; ha azonban bérbevőül nem jelentkeznék oly nyelvü szintársulat, melynek sorrendje következik, ez esetben a szinház jövedelmét szem előtt tartva, az igazgatóságnak szabad kez hagyatik a szinházat a sorrendben levő szintársulatnak a körülményekhez képest videbb vagy hosszabb időre is kiadhatni. A II. bekezdés változatlanul hagyandó.

Mihályi János ur inditványozza, hogy egyelőre az alapszabálymódositás ejtessék el, mivel a viszonyok elorelathatólag meg fognak változni s arra szükség nem leend.

Ennek ellenében Vujevich ur a tényleges állapotot tartván szem előtt, a módositást elfogadásra ajánlja. A módositast a közgyülés elfogadja, s a 31. §-t változatlanul fentartja.

Az ülés tárgysorozata ezzel ki lévén meritve, elnök azt bezarttnak nyilvánitja s a jegyzőkönyv hitelesitésével Falczione Gusztav, dr. Molnar István Lajos s Mihályi János urakat bizza meg.

A közgyülés érdembeli méltatására legközelebb térünk.

IRODALOM.

Jókai Mór a világinrodalom e nagy alakjának legujabb regényeit olcsó füzetes kiadásban bocsátja közre Revai testvérek könyvkiadóhivatala Budapesten. Az czél lebeg a kiadók előtt, hogy a hálatatlan kőltő ragyogó müvei bejussanak nem csak a gazdagok könyvtárába, hanem a szegényebb sorsuak könyvpolczaira is. Birhassa azokat minden magyar ember, Jókai alakjaiban és bubájos nyelvében lássa, szeresse hazáját megszépülve a költészet fényével megaranyozottan. Jokait nem elég kiadni, Jokait el kell terjeszteni. Ezt tüzte maga elé a kiadó czég s mindent meg fog tenni, hogy a közönség Jókai müveit minél olcsóbban s minél élvezhetobb alakban kapja. A szöveghez Jókai Róza (az ünnepelt iró leánya) fogja rajzolni a képeket, melyek természetesen jobb, igazabb magyarázói s hangulatosabb kiséroi lesznek a kőltő alakjainak és szellemének, mintha idegen kéz rajzolná, saját, némelykor nagyon is elütő felfogasa szerint. Ha Jókai regényirodalmát a külföld divatos, ugynevezett zenzációs regényeivel összehasonlitjuk, a különbséget abban találjuk, hogy Jókai regényei ép oly érdekfeszitő hatását csak is nemes eszközökkel éri el; mig amazok az eszközökben nem válogatnak és legtöbbször csak az erkölcsiség rovására, vagy az erzékiség folzaklatásával képesek néha, a Jokaien alól maradó érdekelteket kelteni, mely végeredményében legtöbbször undoritó salakot hagy hátra az olvasó lelkében: addig Jókai felemel és megnyugtat Ennez járul, hogy mindaz, mit Jókai ir, egy magasztos költő lélek kiapadhatlan forrásából származik és a forrás tárgy és alak tekintetében oly müveket teremt, melyek a mieink, melyek a szó teljes értelmében nemzetek, magyarok. Szükséges-e Jókai müveit bovebben ajánlani? Hiszen az ő neve ismeresen, kedvesen csendül széles e vidagon, ahol érzo szivek, müvelt kedélyek vannak. Csak épen itthon kellene-e magyarázni, ki ő s hogy ir ő? Csak épen itthon, hol csillogó zamatos humorát, nemes költészetét, nyelvének gazdag szinpompáját teljesen élvezni lehet? Nem szükséges itt Jokait ajánlani — csak a közönség minél tömegesebb pártfogását kell kérnünk, hogy terjedjenek el müvei ugy, a hogy arra Jókai méltó s legyen a közönség is méltó arra, hogy Jokaija van. Jókai Mór ujabb regényei czimü vállalat a költonek csakis azon müveit fogja közölni, melyek eddig könyvalakban nem jelentek meg és csakis a lapok tárczahasábjaiban láttak napvilágot. Az első mü, melyivel Jokai Mor ujabb regényeinek kiadasa megindul: „A locsei fehér asszony“ czimü ötkötetes regény a nagy kőlto egyik legnagyobbszabásu, legérdekesebb alkotása. A vállalat 2 és fél ives, nagy nyolczadrétü füzetekben fog megjelenni, még pedig egyelore kethetenkint egy füzet. Egy-egy füzet ára 25 kr. Megrendelheto minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetési ára: Egész évre (26 füzet) 6 frt. Félévre (13 füzet) 3 frt. Az előfizetések legczélszerübben postai utalványon küldhetok be a kiadóhivatalhoz: (Budapest, IV. váczi-utcza 11. szám alatt.)

A „Magyar Háziasszony.“ Az e czim alatt Budapesten megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdasszonyok országos egyletének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizethetni legczélszerübben postautalvány által a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához Budapesten Váczi-körüt 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekert — legczélszerübben levelezőlappal — fordulnak.

NYILTTER.*)

Tek. szerkesztőség.

Kegyeskedjék nekem szegény s beteges embernek következő soraimnak b. lapjaban való fölvetelével keservesen megérdemlett pénzem kezhez vetelehez mérni reményt nyujtani. A tenyallás a következő: **Zsarkó Antal** kir. közjegyző urtól Zentán szobafestoi munkát vettem föl 180 frtnyi kialkudott dijert. Erröl szerzodes lett készitve, melyben a kialkudott munkak, t. i. a szobaplafonok, spalerek számszerint megjelöltettek. De mikor a munkat szerzodésszerűleg elkeszitení akartam, nem engedte a közjegyző ur neje, hanem szabadkezi munkakat követelt tolem, a mik azonban szerzodésemben benn nem allottak, s mas drága desseneket, melyek sokkal nehezebbek s dragábbak, mint a melyek kialkudva voltak. Ezen kivanságnak nem akartam eleget tenni, mire az urno kifogasaimra azt felelte, hogy nem kivanja kiromat, s a folos kiadasokat meg fogja fizetni, sőt még e szavakkal: „az megis szemtelenség magától igy megserteni engem s mar elore is követelni a tobblet-fizetést, mikor tudhatja, hogy en néhány forintra nem szotam nezai. Csak csinalja kivánságom szerint“, határozottan megigerte a tobblet-fizetést. De nemcsak az urno, hanem kivüle még két notestvére is egész nap ott diktallak nekem, szekroztak s luddá tettek, ugy, hogy segedem mar csaknem desperáltak. Hiszen nem hallott az ember egész nap egyebet, mint istenkaromlast a legcsekélyebb tárgy fölött s igy folyt ez napestig minden aprósap miatt. Nagy türelmetlenseggel végre befejeztem a munkat s mikor számadásra került a dolog, szerzodesszerűleg lettem kielégitve. En követeltem a több munka s változtatasok arát. A közjegyző ur nejéhez utasitott, mint a ki a több munkat megrendelte, de az azt felelte: „Azistenfajtánakazsidónak, majd adökénekimindjártegypiszkafát.“ S ez volt a fizetése a nagyságos asszonynak. S szerint kényszeritve vagyok az 55 frtnyi követelésemre meg pár forintot fáizetni, hogy tobb lapban közzétegyem, mert ezt mindaddig megteszem, mig csak penzemhez nem jutok. Azt pedig bizom a n. érd. közönség itéletere, hogy ilnk-e egy kir. közjegyzőtól igy kiszolgaltatni magat s ezért piszkolódassal fizetni?

Flesch Dániel.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget A szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tajtulajdonos:
MÜLLER GYULA.

Nyomatott Muzsik és Partlicsnál Zomborban.